

MAŁOPOLSKA WYŻSZA SZKOŁA EKONOMICZNA W TARNOWIE

KARTA PROGRAMOWA

Moduł kształcenia	PEDAGOGIKA SPECJALNA	
Nazwa modułu kształcenia w języku angielskim	SPECIAL NEEDS EDUCATION	
Kierunek studiów	PEDAGOGIKA	
Profil kształcenia	praktyczny	
Forma kształcenia	studia stacjonarne	
Poziom przedmiotu (podstawowy/specjalnościowy/ ogólnouczelniany)	specjalnościowy	
Status przedmiotu (obowiązkowy/do wyboru)	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia	studia I stopnia	
Język wykładowy	polski	
Semestr realizacji modułu	III	
Liczba punktów ECTS	5	
Liczba godzin	Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
	20	10
Jednostka realizująca moduł	Katedra Nauk o Wychowaniu	
Kierownik jednostki realizującej moduł		
Moduły poprzedzające	Historia myśli pedagogicznej; Pojęcia i systemy pedagogiczne; Teoretyczne podstawy wychowania	

Syntetyczna charakterystyka modułu

Wprowadzenie słuchaczy w zagadnienia ogólne pedagogiki specjalnej. Zapoznanie z problematyką osób objętych oddziaływaniem pedagogiki specjalnej oraz z możliwościami ich rewalidacji. Zapoznanie z różnorodnymi metodami pracy terapeutycznej

Cele modułu

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu pedagogiki specjalnej. Zastosowanie wiedzy teoretycznej do rozwiązywania problemów osób objętych oddziaływaniem pedagogiki specjalnej.

Opis efektów kształcenia modułu

Symbol efektu kształcenia dla modułu	Osiągnięte efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla kierunku
	Wiedza:	
W_01	Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorie i metodykę	K_W13++
W_02	Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16+
	Umiejętności:	

U_01	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02++
U_02	Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10+
U_03	Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz całościowego uczenia się	K_U11+
Kompetencje społeczne:		
K_01	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03++
K_02	Jest gotów do zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04+

Treści kształcenia modułu	
Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
1. Status teoretyczny pedagogiki specjalnej jako nauki. 2. Maria Grzegorzewska – twórca polskiej szkoły pedagogiki specjalnej. Historia działalności PIPS, Szkoły Życia. 3. Istota pedagogiki specjalnej 4. Podstawy pedagogiki specjalnej. 5. Terminologia w pedagogice specjalnej 6. Działy pedagogiki specjalnej, podstawowe pojęcia. 7. Pojęcie niepełnosprawności. 8. Jednostka odchylona od normy – kryteria klasyfikacji odchyleń od normy (ICD-10 oraz DSM-IV), 9. Drogi naprawcze odchyleń od normy. 10. Oligofrenopedagogika: definicje, klasyfikacje upośledzenia umysłowego. 11. Przyczyny endogenne i egzogenne upośledzenia umysłowego 12. Istota kształcenia specjalnego. 13. Specjalne potrzeby edukacyjne. 14. Problematyka diagnozy pedagogicznej. 15. Cele i zadania kształcenia specjalnego. 16. Współczesne przemiany kształcenia specjalnego. 17. Kierunki oddziaływań rehabilitacyjnych. 18. Działania terapeutyczne. 19. Proces przystosowywania się do niepełnosprawności.	1. Teorie adaptacji. Przystosowawcze mechanizmy regulacyjne: potrzeba, emocja, motywacja 2. Mechanizmy obronne i ochronne. 3. Trudności jednostki odchylonej od normy w zakresie odbioru świata zewnętrznego. Droga adaptacji jednostki. 4. Diagnozowanie występujących trudności – metody i narzędzia badań.: - karty diagnozy dla terapeutów - karta diagnozy logopedycznej - kwestionariusz badania mowy 5. Warsztat pracy nauczyciela terapeuty Metody: - Dobrego Startu: plan pracy na 1 semestr, 2 konspekty - Ośrodków Pracy: konspekt - Nauczania Kierowanego A. Peto: plan pracy wychow. - Ruchu Rozwijającego W. Sherborne - konspekty - Program terapeutyczny pracy z dzieckiem głęboko upośledzonym – rozkład dnia, rozkład zajęć, - Zestaw ćwiczeń do stymulacji polisensorycznej – konspekt 6. Problematyka kształcenia specjalnego odchylonych od normy. 7. Kształcenie, doskonalenie pedagoga specjalnego 8. Rewalidacja dzieci upośledzonych w stopniu umiarkowanym, znacznym i głębokim. Metoda ośrodków

20. Terapia wychowawcza i czynnościowa.	pracy - przysposobienie zawodowe osób upośledzonych umysłowo. 9. Pedagogika terapeutyczna. Pojęcie choroby przewlekłej, klasyfikacje. Wybrane jednostki chorobowe – astma, cukrzyca, dysfunkcje narządów ruchu. 10. Resocjalizacja – definicje. Osoby (dzieci) niedostosowane społecznie.
---	---

Literatura podstawowa	1. Zawiaślak A., <i>Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej</i>, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2009 2. Szczepaniak R., „<i>Elementy pedagogiki specjalnej</i>” WSHE Łódź 2007 3. Smith Deutsch D., „<i>Pedagogika Specjalna</i>” PWN Warszawa 2009 4. Wyczęsany J. „<i>Pedagogika upośledzonych umysłowo. Wybrane zagadnienia</i>” Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 1998
Literatura uzupełniająca	1. Kwieciński Z., Śliwowski B., „<i>Pedagogika</i>” Wyd. Nauk. PWN 2006 2. Sowa J., „<i>Proces rehabilitacji</i>” TWzK w Warszawie, Rzeszów 2004 3. Sowa J. Wojciechowski F., „<i>Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym</i>” FOSZE, Rzeszów 2001 4. Urban B., „<i>Zaburzenia zachowania i przestępczość młodzieży</i>” Wyd. UJ. Kraków 2000 5. Obuchowska I., „<i>Dziecko niepełnosprawne w rodzinie</i>” WSiP Warszawa 1999 6. Wyczęsany J. „<i>Oligofrenopedagogika</i>” Impuls, Kraków 1998 7. Witkowski T., „<i>Rozumieć problemy osób niepełnosprawnych (13 rodzajów niepełnosprawności)</i>” MDOB, Warszawa 1993 8. Sękowska Z., „<i>Przystosowanie społeczne młodzieży niewidomej</i>” WSiP, Warszawa 1991 9. Doroszevska J., „<i>Pedagogika specjalna</i>”, Ossolineum, Warszawa 1989 10. Hulek A., red. „<i>Pedagogika rewalidacyjna</i>” UW , Warszawa 1980

Metody dydaktyczne

Metody dydaktyczne: podające i problemowe.

Środki dydaktyczne: rzutnik, tabele, diagramy, wykresy i teksty źródłowe.

Opracowanie planów pracy, konspektów zajęć

.....
podpis prowadzącego moduł